

“Amerika’nın Köpeği” nasıl oluyor da 1 numaralı halk düşmanı oldu? Ve artık niçin bizlere geri dönüş yapıyor?

İster seven ister nefret edin. Konu Pitbull tipi ırklar ve toplumdaki yerleri hakkındaki o bitmeyen tartışma olduğunda nadiren ortası mümkün. Peki Pitbullar 20. yüzyılda “Amerika’nın Köpeği” iken nasıl oldu son birkaç onyılda adı en fazla kötüye çıkan köpekler oldular? BarkPost, neyin ve ne zaman yanlış gitmeye başladığıyla ilgili biraz araştırma yaptı.

Öncelikle “Pitbull’un” gerçekte ne olduğuna aşina olmayanlar için biraz tarihi bilgiyle başlayalım. Pitbull tek bir ırk olmaktan çok birkaç ırkı içeren bir sınıflandırmanın karşılığıdır (Staffordshire Bull Terrier, Amerikan Pit Bull Terriers, Amerikan Bully, Amerikan Staffordshire Terrier ve hatta bazen Amerikan Bulldog ve Bull Terrier).

Bu köpekler orijin olarak, 1800'lü yıllarda İngiliz Adaları'nda popüler olan boğa-köpek dövüşlerinin sonucunda Eski İngiliz Bulldogları'ndan üretildiler. Bu kanlı spor, özel günlerde halka eğlence olsun diye 1.5 mt'lik bir zincirle yere bağlı bir boğanın üzerine salınan köpeklerin onu hareketsiz hale getirerek zaptetmeye çalışmasını içeriyordu. 1835'de bu kanlı spor İngiltere'de yasaklanınca yerini, polisten saklanması çok daha kolay olan, fare avı ve köpek dövüşleri aldı. Bulldoglar terrierler ile çaprazlanarak "pit" adı verilen küçük ringlerde ya belirli bir zaman içinde maksimum fare öldürme ya da birbirleriyle ölümüne dövüştürüldükleri müsabakalar için yetiştirilmeye başlandılar. Böylece "pitbull" tipindeki köpekler ortaya çıktı.

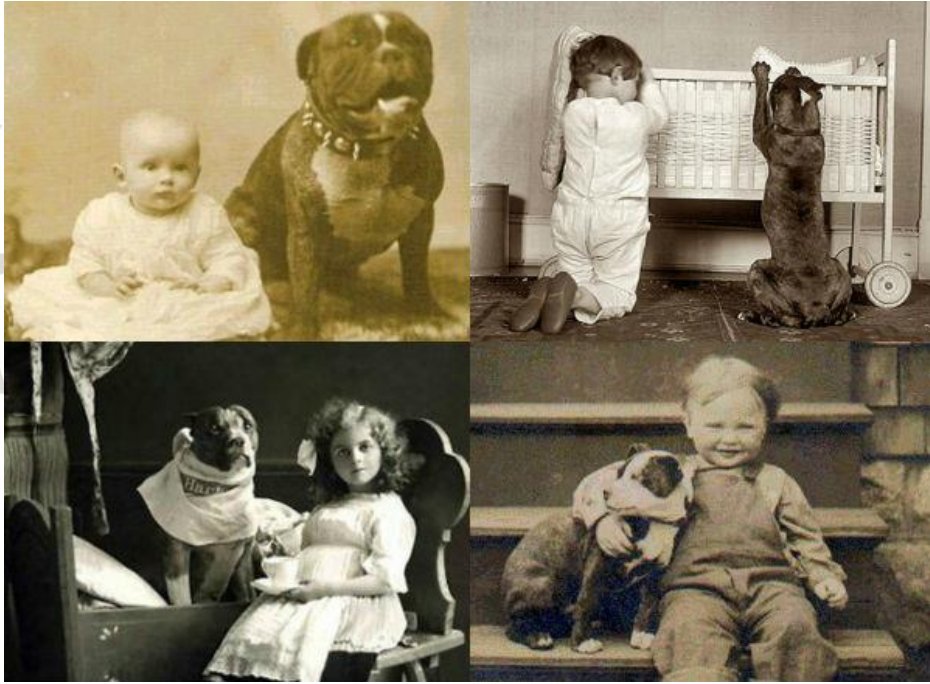

Amerika'nın ilk günlerinde pek çok göçmen aileleriyle birlikte pitbull köpeklerini de yanlarında getirdi. Bu köpekler dövüşler için yetiştirilseler de aynı zamanda aşırı derecede zeki ve dost canlısı idiler. Çiftliklerde aileleri vahşi hayvanlardan korumak, çocuklara göz kulak olmak ve eşlik köpekliliği gibi pek çok işte kullanılıyorlardı. Gazeteler popülerleştikçe ve medyanın gücü arttıkça bu köpeklerin pek çoğu sergiledikleri kahramanlıklarla dikkat çekmeye başladılar.

Dövüştürülen bir köpeğin insanlara nasıl oluyor da dostça davrandığını merak ediyor olmalısınız. Cevap basitçe üretim prensiplerinde saklı. Dövüşlerde insana saldıran pitbullar ringde güvenilir olmayacağı için öldürülüyordu. Bu nedenle her zaman insana karşı dost ve güvenilir karakterli köpekler üretimde kullanılmaktaydı. Bu özellikleri günümüzde de çok iyi bilinmektedir.

Pitbulları aileler tarlalarda çalışırken ya da evde yoklarken çocuklarını korusun diye bıraktıkları "Dadı Köpekler" olarak tanınıyorlardı. Bu konuda pek çok paylaşım olsa da bazı gruplar bunların şehir efsanesi olduğunu söylemektedir.

İşin gerçeği, bu iki iddiayı da tam olarak destekleyen güvenilir kaynaklar bulunmasa da (ve hangi ırktan olursa olsun hiç bir köpek çocuklarla etrafta erişkin birileri olmadan bırakılmamalı) pitbulların popüler aile köpekleri oldukları ve çocuklarla güvenilir ilişki kurduklarını gösteren düzinelerce eski fotoğraf mevcuttur.

Öte yandan iyi belgelenmiş bilgilere göre pek çok tarihi şahsiyet pitbull sahibi ya da hayranı olduğu bilinmektedir. Bunlardan bazıları: Theodore Roosevelt, Helen Keller, Thomas Edison, Laura Ingalls Wilder, Fred Astaire ve Humphrey Bogart.

Akademisi

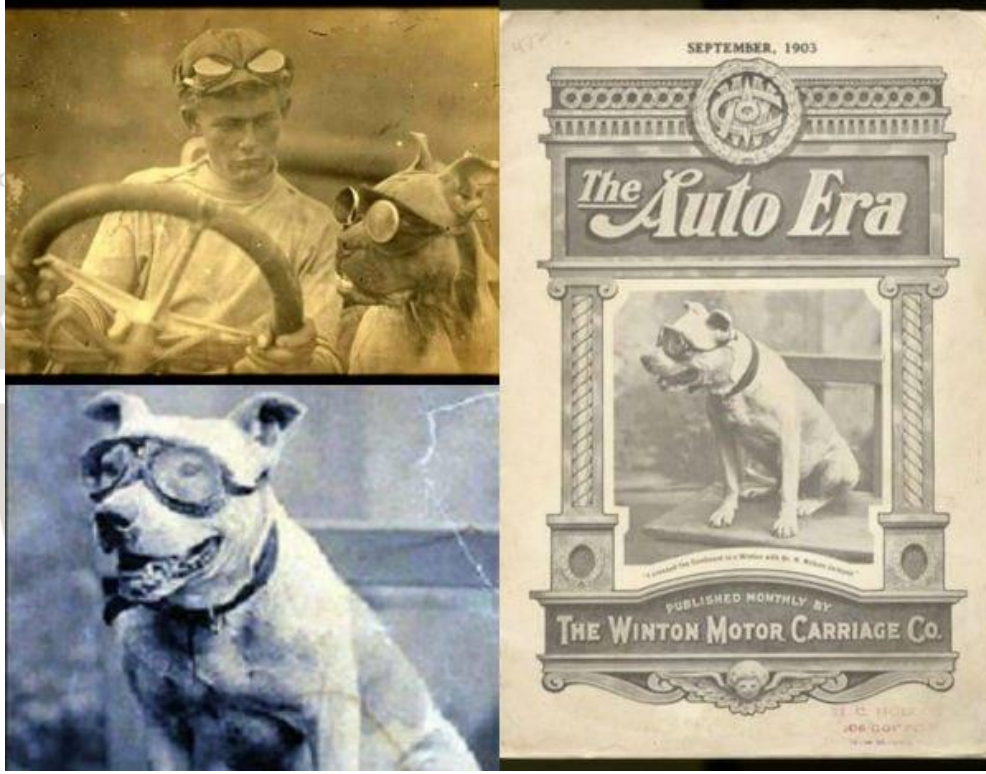
Helen Keller'in (Amerikalı aktivist, yazar ve pedagog) köpeği aslında Boston Terrier olsa da o zamanlar Bostonlar da ringlerde dövüştürülmekteydi ve o zamanlar 'pitbull' olarak anılıyorlardı. Köpek sever olan Keller, yaşamı boyunca Mastif'ten Spaneillere çeşitli ırklardan köpekler beslemişti. Otobiyografisi "Yaşam Hikayem'de" şunları yazmıştır:

"Ne zaman mümkün olsa köpeğim bana yürüyüşlerimde, araba ve tekne gezilerimde refakat eder. Pek çok köpek dostum oldu – kocaman mastifler, yumuşak bakışlı spanieller ve dürüst ve sakin bullterrierler. Bu günlerde sevgi odağım bu bullterrierlerden biri. Uzun bir seceresi, kırık bir kuyruğu ve salyalı bir sürati var. Köpek dostlarım fiziksel sınırlarımın farkındalar ve ne

zaman yalnız kalsam yanımdan asla uzaklaşmıyorlar. Sevgilerini gösteriş şekillerini ve zarif kuyruk sallamalarını çok seviyorum.”

20. yüzyılda hala Amerikan Kahramanları olarak tanındıkları dönemlerde pek çok ünlü pitbull mevcuttu. Bunlardan biri 1903’de arabayla ilk defa ülkeyi baştan başa geçen sahibi Horatio Nelson Jackson ‘a eşlik eden Bud’di. Jackson ve seyahat arkadaşı Bud’i yolculuklarının yarısından önce bulmuşlar ve Bud, en az sahipleri kadar ilgi çekmeyi başarmıştı. Bud’in gözlükleri hala Smithsonian müzesinde sergilenmektedir. Zamanında “The Auto Era” reklam yüzü olmuştur.

Birinci ve ikinci Dünya Savaşları sırasında Pitbullar ulusal mascot olarak tanıtılıyorlardı. Bu köpekler o kadar çok seviliyordu ki Amerikalıların pek çok reklamda korkusuzluk ve cesaretlerinin simgesi haline getirilmişlerdi. Popüler bir reklamda Amerikan askeri sembollerini taşıyan bir pitbull’a diğer ülkeleri temsil eden Alman Mastifi ve Fransız Bulldog’u eşlik ediyordu.

Aslına bakarsanız pitbuller Amerikan savaş zamanında kullanılan ilk ırklardan biridir. Çavuş Stubby en tanınmış savaş köpeklerinden biriydi. Yale'deki ordu eğitim kampının yakınlarında başı boş dolaşırken bulunan Stubby kalk borusuna tepki vermesi, yürüyüş kıtalarına eşlik etmesi ve hatta bazı askerleri selamlaması öğretildi. Sahibi I. Dünya Savaşında onu gizlice yurtdışına götürünce 18 ay boyunca cephede birlikte savaştılar.

Gerçekleştirdiği sayısız kahramanlığın arasında Stubby Amerikan askerlerini düşmanlarından ayırt edebiliyor, ateş altında mesaj iletebiliyor ve hardal gazı saldırılarını önceden sezip haber vererek insanlarını uyarıyordu. Hatta bir Alman Casusunu kışından ısırarak yardım gelinceye kadar öyle tutmuştur. Ne köpek ama!

Stubby, Amerikan İç Savaşı dahil ülkesine hizmet eden sayısız pitbull tipi köpekten sadece biridir. Bud ise 20 yüzyılın başlarındaki reklam ve eğlence tarihinin en tanınmış pitbull tipi köpeklerinden biridir. Tabii ki kim tüm zamanların en meşhur pitbullarından birini unutabilir ki: Küçük Yumurcaklar'ın Pete'î!

Pete ilk olarak Pal isminde gösteri dünyasına aşına köpeklerden biri tarafından oynanmıştır.

Tarihteki bu kadar iyi huylu ve sevilen pitbull örneği varsa işler ne zaman ters gitmeye başladı?

1960'lar, 70'ler ve özellikle de '80'lerde köpek dövüşleri tekrar popülerleşmeye başladı. İnsanlar cadde köşelerinde dikenli tasmalarla bu köpekleri gördükçe doğal bir korku oluşmaya başladı. Köpek dövüşlerinin yanı sıra bu köpeklerin sahipleri sıklıkla daha tehditkar bir imaj yaratabilmek için köpeklerini saldırgan olmaya cesaretlendiriyorlardı. Ayrıca köpeklerini Amerikan Köpek Klübü (AKC) ve Amerikan Köpek Üretim Derneği yönergeleri dışında üretmeye başlayarak toplumda dikkatsizce üretilen pitbulların sayısının artmasına yol açtılar. Köpek dövüşlerinin 1978'de yasaklanmasına rağmen bu durum hala daha devam etmekte ve olumsuz pitbull imajına katkıda bulunmaktaydı.

Pek çok kişi bu ırkların medyadaki tanıtımı ve şeytanlaştırılmasında bir dönüm noktası olarak gördüğü Time Dergisi'nin 1987 yılındaki **"Pitbull dost mu düşman mı?"** adlı haberini görmektedir. Kapakta pitbull tipindeki bir köpeğin dişlerini gösterirkenki resmi ve ırkı hiç de pozitif göstermeyen yazısı insanların aklında yepyeni bir pitbull imgesi yaratmıştır. Bu dönem

aynı zamanda ilk defa Amerika'da ırka dayalı yasaklamaların kabul edildiği döneme denk gelmektedir. (Bu tip bir kanunun kabul edildiği ilk şehir 1980'de Hollywood olmuştur.)

Sports Illustrated'in 1987 'de pitbull histerisini korukleyen kapagina karsi 2008'deki pitbullari pozitif olarak yansittikleri kapaklari

Pitbulla toplumda korku yaratan ilk ırk tabii ki değildir. Yukarıda da belirtildiği gibi pitbulun çok uzun süre Amerika'nın en popüler ırkı olduğu yıllarda Newfoundland, Doberman, Alman Çobanı, Rottweiler, Husky ve Malamut gibi ırklar toplum içinde şüpheli gözle bakılıyordu.

Aslında bu tip bir muameleye maruz kalan ilk ırk Bloodhoundlardır. 19 yüzyılın sonları ve 20

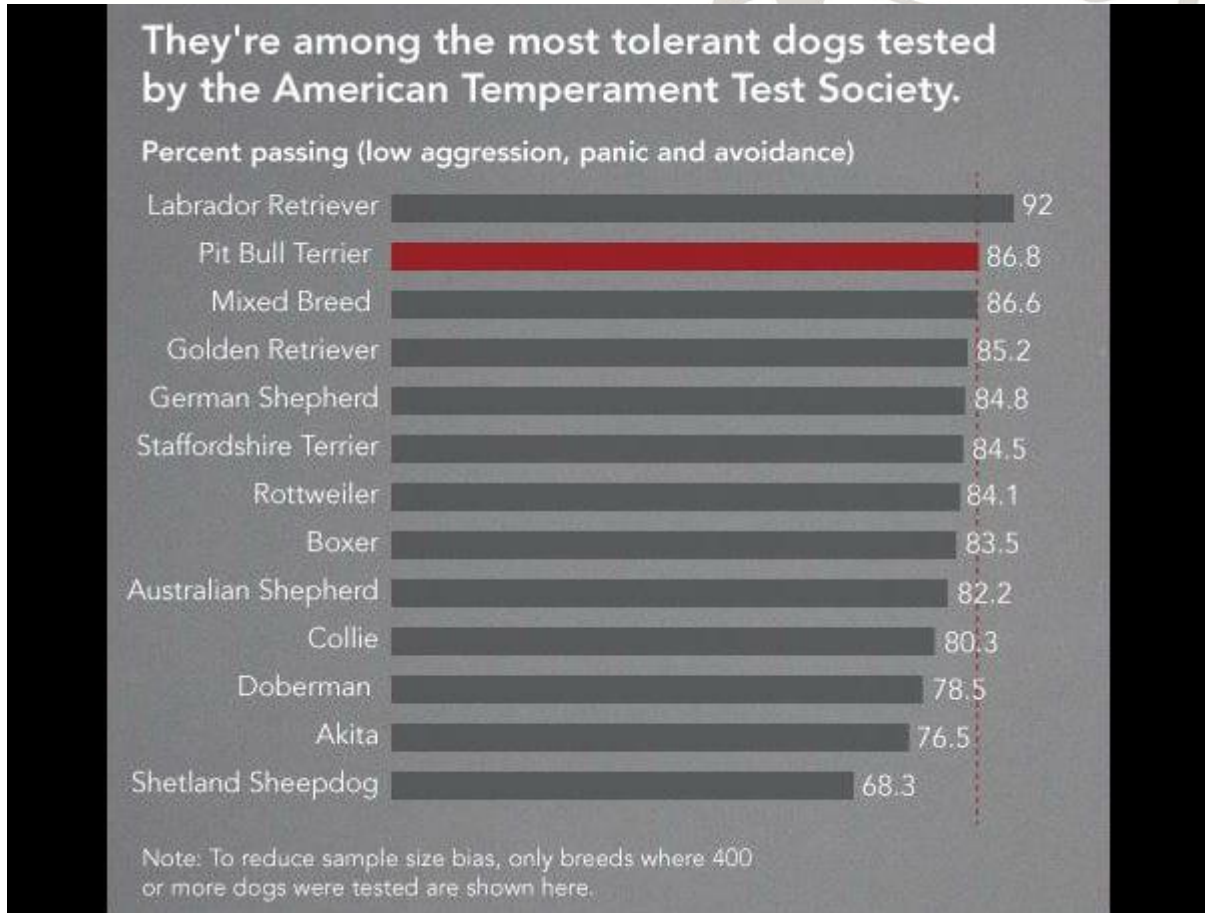

yüzyılın başlarında bloodhoundlar köle ve suçluların izinin sürülmesinde kullanılıyorlardı. **Tom Amca'nın Kulübesi** gibi pek çok eser onları vahşi ve kana susamış köpekler olarak göstermiş İç Savaş sonrası sıklıkla gazetelere konu olmuşlardır. Medya çok uzun zamandır okuyucunun ilgisini çekmek için bu tip hikayeleri

sansasyonelleştirme yolunu kullanmaktadır. Ne yazık ki bundan zarar gören insanlardan çok kopeklerin kendisidir.

Ne yazık ki pitbull'un olumsuz imajının diğerlerinden daha uzun devam etmesinin birkaç nedeni vardır. Birincisi hala sıklıkla onları fazla sayılarda üreten ve dövüş ringlerinde kullanan, beyzbol oyuncusu Micheal Vick vakasında olduğu gibi, tekinsiz tiplerle anılmaktadırlar. Bir diğeri çıkan isimleri nedeniyle yanlış kişilerce tercih edilmeleri sonucu en sık ısırma vakalarıyla kayde geçen ırk olmalarıdır. Labrador'un birilerini ısırıldığını pek duymazsınız ancak yanlış ellerde her köpeğin ısırabileceğini bilirsiniz.

Yukarda bahsedilen üretim ve insanlık dışı kullanım ve eğitim tekniklerini içeren istatistikler ırkın halk arasındaki algısının şekillenmesinde büyük rol oynamıştır. Pitbull tipi köpekler başında en fazla köpek saldırısı haberlerini odak noktası olsa da karakter testlerinde en az agresif ırklar sıralamasında her zaman en üstte görünmektedirler.

Pitbullar, Amerikan Karakter Testi Derneği'ne göre en toleranslı köpeklerden biridir

[Pacific Standard Magazine](#), 2014'de yayınladıkları “**Amerikan Köpeğinin Trajedisi**” isimli makalede köpek ısırma olaylarıyla ilgili bazı ilginç istatistik ve fikirler sunmuşlardır. Aşağıdaki alıntı diğer köpek ısırma vakalarıyla karşılaştırıldıklarında pitbullların tehlikeli adledileceklerin en düşük listesinde olduğunun altını çizmektedir.

“...1965 ve 2001 yılları arasında Birleşik Devletler’de pitbulları içeren 61 ölümcül saldırı vakası vardır. Çoğu köpek ırkıyla karşılaştırıldığında bu sayı gerçekten de yüksek görünmektedir. Örneğin Dobermanları içeren sadece 14 vaka vardır. Her ırkın var olan popülasyonu göz önüne alındığında pitbullar arasındaki agresyon oranı aslında normal değerlerdedir. **Hatta düşüktür.** Bu 36 yıllık zaman zarfı içinde tüm pitbull popülasyonunun sadece % 0.0012’i ölümcül saldırılara karışmıştır. Ölümcül saldırı oranı % 0.005 olan ve piyasadaki çocuklara karşı en az dostça yaklaşan ırk olarak tanınan safkan Chow Chowlarla karşılaştırıldıklarında, neden Chow Chowların dahil oldukları saldırı haberleri Pitbullarinkini gölgelememektedir? Çünkü Birleşik Devletler’de kayıtlı sadece 240 000 bin Chow Chow bulunmaktadır. Gerçeği söylemek gerekirse geniş kafatası ve kaslı yanaklarıyla pitbullar komik pofuduk Chow Chowlardan daha inandırıcı bir canavar profili çizmektedir.”

Neyseki pitbulları savunmak için gitgide daha fazla insan elini taşın altına sokmaya başlamıştır. Ne kadar vahşet icerse de 2007’deki Michael Vick davası, dövüş ringlerinden kurtarılan köpeklerin nasıl topluma kazandırılabilirdiğine dair önemli bir örnek de oluşturdu. Daha önce

rehabilite edilemeyecek kadar dengesiz diye tanımlanan köpekler [Best Friends Animal Society](#) ve [Bad Rap](#) gibi birkaç gurubun bu köpeklerle çalışmak için kendilerine şans verilmesi içinde lobi çalışmaları sonuç verdi. Kurtarılan çoğu pitbull

huzur içinde diğer petler ve çocuklarla birlikte yaşayabilecekleri evlere sahiplendirildiler.

(Buradan seyredebilirsiniz [The Champions!](#))

O günden beri pitbullara karşı daha olumlu bir bakış açısı gelişmeye başladı. Eğer dövüştürölmek üzere eğitilmiş bu köpekler rehabilite edilebiliyorsa, sorumsuz yetiştirilince üretilip dikkatsizce sahiplendirilmiş yüzbinlerce pitbull için olasılıkları düşünün. 1987'de pitbulllara karşı oluşan korku hastalığını körükleyen

makalenin yayıncısı Sports Illustrated bile 2008'de Vick köpeklerinin rehabilitasyonu üzerine bir yazı yayınlarak pitbulları daha olumlu bir şekilde yansıtmıştır.

Yasaklı ırklar konusunda umut ışığı büyüyor görünüyor. Geçen ay, Arizona yasaklı ırk kanunu kaldıran 20. eyalet oldu. Amerika'nın bu konuda doğru yolda olduğunu görmek çok güzel!

Pek çok pitbull günümüzde hizmet köpeği olarak eğitildikçe kahramanlıklarıyla öne çıkmaya devam ediyor. Arama kurtarma köpekleri olan [Cheyenne, Dakota, ve Tahoe](#) 9/11 Dünya Ticaret Merkezi ve Pentagon saldırıları yani sıra 2003 yılındaki NASA Uzay Mekiği, Laci Peterson Soruşturması ve pek çok yüksek profilli davada görev aldılar. Bunlara ek olarak sertifikalı terapi köpeği olmalarının yanı sıra insanlara köpekler hakkında bilgilendirme konusundaki seminerlere de katıldılar. Polis hizmetleri için gitgide daha fazla sayıda pitbull tipinde köpek kurtarılıp yeni görevleri için eğitilmektedir.

Pek çok pitbull hastalara eşlik etmek üzere hastaneleri ziyaret etmek için sertifikalandırılmaktadır. Bu köpekler eğitilebilirliği yüksek, duyarlı ve sevgi dolu hayvanlardır. Burada bütün başarılarını listeleyecek kadar yerimiz tabii ki yok. Tek ihtiyaçları olan onlara şans tanınması.

Medyaya inanmadan ve ne yazık ki eğitim ve sosyalleştirme eksikliği nedeniyle bir başkasını incitmiş birkaç taciz edilmiş ve yanlış anlaşılmiş köpeği mahkum etmeden önce lütfen kendinize şu soruları sorun: “Neden bahsettiğimi gerçekten biliyor muyum? Gerçekten eğitilmiş bir pitbulla hiç tanıştım mı? Yoksa sadece medyanın bana anlattığı haberlere mi inanıyorum?” Hepimiz biliyoruz ki medyanın en yüksek reyting için yapmayacağı şey yok.

Beni sadece bir birey olarak yargılayacağınız o gün için dua ediyorum.

Pitbullar birer istatistik değildir. Canavar da değildir. Bu dünyaya öldürmek için gelmezler. Pek çok güç durumun şanssız kurbanlarıdır. Ve sizi affediyorlar. Onları incitenleri affediyorlar; onlardan korktuğunuz için sizi affediyorlar; gerçeği bilmediğiniz için sizi affediyorlar.

Tek istedikleri ne kadar sevgi dolu, zeki ve karizmatik hayvanlar olduklarını sizlere göstermek.

Yazi Kelly Stevens -2017

Ceviri Ilker Unlu

<https://barkpost.com/good/pit-bulls-history-of-americas-dog/>